

6 czerwca 2023 r.

W trzech sprawach ubezpieczeniowych KNF wygrywa przed NSA

2 czerwca 2023 roku Naczelny Sąd Administracyjny (NSA) orzekł na korzyść KNF w trzech sprawach dotyczących nałożenia kar pieniężnych na zakłady ubezpieczeń.

- I. Pierwsza sprawa dotyczyła [ostatecznej decyzji KNF z 24 września 2019 r.](#) nakładającej na PZU SA karę pieniężną w wysokości 899 000 zł za opóźnienia w przyznaniu i wypłacie odszkodowania lub niedopełnieniu obowiązku informacyjnego, co stanowiło naruszenia art. 14 ust. 1-3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych¹.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie („WSA”) uwzględnił skargę PZU SA na tę decyzję. Od tego wyroku KNF złożyła skargę kasacyjną. NSA ją uwzględnił, uchylił wyrok WSA i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

NSA podzielił stanowisko KNF co do możliwości prowadzenia przez organ jednego postępowania administracyjnego, łączenia w nim wielu spraw administracyjnych dotyczących wielu naruszeń zakładu ubezpieczeń i nałożenia z tego tytułu jednej kary pieniężnej. NSA wskazał, że prawidłowość działania KNF w tym zakresie wynika przede wszystkim z wykładni literalnej i systemowej art. 362 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej².

- II. Druga sprawa dotyczyła również PZU SA, na którą KNF [ostateczną decyzją z 12 marca 2019 r.](#) nałożyła karę pieniężną w wysokości 750 000 zł za opóźnienia w przyznaniu i wypłacie odszkodowania lub niedopełnieniu obowiązku informacyjnego, co stanowiło naruszenia art. 14 ust. 1-3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

W tej sprawie PZU SA wniosła skargę kasacyjną od wyroku WSA oddalającego skargę na decyzję KNF. NSA oddalił skargę kasacyjną PZU SA i przychylił się do argumentów KNF wskazując, że:

- a) KNF prawidłowo zastosowała art. 14 ust. 3a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, odwołując się do reguł ogólnych, które znajdują zastosowanie w przypadku braku przepisów przejściowych,

¹ ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

² ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

- b) prawidłowe jest prowadzenie przez KNF jednego postępowania administracyjnego i łączenia w nim wielu spraw administracyjnych dotyczących wielu naruszeń zakładu ubezpieczeń i nałożenia z tego tytułu jednej kary pieniężnej,
- c) prawidłowe jest liczenie przez KNF terminów, o których mowa w art. 14 ust. 1-3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, od chwili zgłoszenia przez poszkodowanego każdego roszczenia.

III. Wyrok w trzeciej sprawie dotyczył ostatecznej decyzji KNF z 25 czerwca 2019 r., utrzymującej w mocy [decyzję z 29 sierpnia 2017 r.](#), nakładającej na Compensa Towarzystwo Ubezpieczeń SA Vienna Insurance Group („Towarzystwo”) karę pieniężną w wysokości 600 000 zł za wykonywanie działalności ubezpieczeniowej z naruszeniem art. 18 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej³.

Skarga kasacyjna od wyroku WSA, wniesiona przez Towarzystwo, została oddalona przez NSA, który podzielił argumentację organu, zgodnie z którą KNF nie nałożyła sankcji za brak zysku technicznego, ale za brak – od 1 stycznia 2011 r. do 30 września 2015 r. – adekwatności składki ubezpieczeniowej w grupie 3 i grupie 10 poprzez ustalenie jej w wysokości, która nie zapewniała co najmniej wykonania wszystkich zobowiązań z umów ubezpieczenia i pokrycia kosztów wykonywania działalności ubezpieczeniowej .

To rozstrzygnięcie NSA stanowi wartościowy precedens z uwagi na pozostałe zaskarżone do sądu administracyjnego decyzje KNF, uwzględniające tą samą podstawę prawną naruszenia w analogicznych do tej sprawy stanach faktycznych.

³ ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej